

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ 2013

ΤΑΞΗ: Γ' ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ

ΜΑΘΗΜΑ: ΑΡΧΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΘΕΩΡΙΑΣ / ΕΠΙΛΟΓΗΣ

ΕΚΦΩΝΗΣΕΙΣ

ΟΜΑΔΑ ΠΡΩΤΗ

- A1.** *Να χαρακτηρίσετε τις προτάσεις που ακολουθούν, γράφοντας στο τετράδιό σας δίπλα στο γράμμα που αντιστοιχεί σε κάθε πρόταση τη λέξη **Σωστό**, αν η πρόταση είναι σωστή, ή **Λάθος**, αν η πρόταση είναι λανθασμένη.*
- α.** Οι ροές αγαθών, παραγωγικών συντελεστών και χρήματος μεταξύ των επιχειρήσεων, των νοικοκυριών και του κράτους είναι συνεχείς και έχουν πάντοτε το ίδιο μέγεθος.
 - β.** Ο αριθμός των καταναλωτών αφορά τόσο την ατομική όσο και την αγοραία καμπύλη ζήτησης.
 - γ.** Το οριακό προϊόν της εργασίας, είναι το προϊόν που παράγει κάθε φορά ο επιπλέον εργάτης που προστίθεται στην παραγωγή.
 - δ.** Η επιχείρηση δεν προσφέρει για τιμές που είναι μικρότερες από το μέσο μεταβλητό κόστος.
 - ε.** Οι τιμές παρέμβασης ή ασφάλειας των γεωργικών προϊόντων είναι μια κατηγορία ανώτατων τιμών, προκειμένου να προστατευτεί το εισόδημα των αγροτών.

Μονάδες 15

*Στις παρακάτω προτάσεις **A2** και **A3** να γράψετε στο τετράδιό σας τον αριθμό της πρότασης και δίπλα του το γράμμα που αντιστοιχεί στη σωστή απάντηση.*

- A2.** Η καμπύλη ζήτησης του κατώτερου αγαθού Κ μετατοπίστηκε προς τα αριστερά. Αυτό προήλθε από:
- α.** τη μείωση του εισοδήματος των καταναλωτών.
 - β.** την πρόβλεψη για μελλοντική μείωση της τιμής του αγαθού Κ.
 - γ.** την αύξηση του αριθμού των καταναλωτών.
 - δ.** την αύξηση της τιμής του αγαθού Λ, το οποίο είναι υποκατάστατο του αγαθού Κ.

Μονάδες 5

A3. Για ένα αγαθό με γραμμική συνάρτηση ζήτησης ($Q_D = \alpha + \beta * P$, $\alpha > 0$, $\beta < 0$, $Q_D \geq 0$, $P \geq 0$) και γραμμική συνάρτηση προσφοράς ($Q_S = \gamma + \delta * P$, $\delta > 0$, $Q_S \geq 0$, $P \geq 0$) αν μειωθεί ο αριθμός των καταναλωτών που επιλέγουν το αγαθό αυτό και ταυτόχρονα αυξηθεί ο αριθμός των επιχειρήσεων που παράγουν και προσφέρουν το αγαθό αυτό, με την υπόθεση «ceteris paribus», τότε η τιμή ισορροπίας του αγαθού:

- α. θα αυξηθεί.
- β. θα μειωθεί.
- γ. θα παραμείνει σταθερή.
- δ. μπορεί, ή να αυξηθεί ή να μειωθεί ή να παραμείνει σταθερή.

Μονάδες 5

ΟΜΑΔΑ ΔΕΥΤΕΡΗ

B1. Να εξηγήσετε με τη βοήθεια των κατάλληλων διαγραμμάτων την περίπτωση της μεταβολής μόνο της προσφερόμενης ποσότητας ενός αγαθού, καθώς και την περίπτωση της μεταβολής μόνο της προσφοράς του.

Μονάδες 12

B2. Να εξηγήσετε με τη βοήθεια του κατάλληλου διαγράμματος την περίπτωση της ταυτόχρονης μεταβολής προσφερόμενης ποσότητας και προσφοράς ενός αγαθού, λόγω ταυτόχρονης αύξησης της τιμής του και μείωσης του κόστους παραγωγής του.

Μονάδες 13

ΟΜΑΔΑ ΤΡΙΤΗ

Τα δεδομένα του παρακάτω πίνακα αναφέρονται σε μια υποθετική οικονομία, η οποία, με δεδομένη τεχνολογία παράγει μόνο τα αγαθά X και Ψ χρησιμοποιώντας αποδοτικά όλους τους παραγωγικούς συντελεστές της.

Συνδυασμοί Ποσοτήτων	Παραγόμενες Ποσότητες Αγαθού X	Παραγόμενες Ποσότητες Αγαθού Ψ	Κόστος Ευκαιρίας Αγαθού X (σε μονάδες Ψ)	Κόστος Ευκαιρίας Αγαθού Ψ (σε μονάδες X)
A	;	;		
			;	;
B	400	;		
			4	;
Γ	;	2.000		
			;	;
Δ	;	0		

Γ1. Να μεταφέρετε στο τετράδιό σας τον πίνακα και να συμπληρώσετε τα δέκα (10) κενά στα οποία υπάρχουν ερωτηματικά, παρουσιάζοντας τους σχετικούς υπολογισμούς, αν είναι γνωστό ότι:

- όταν η οικονομία παράγει στο συνδυασμό A, όλοι οι παραγωγικοί συντελεστές απασχολούνται στην παραγωγή του αγαθού Ψ.
- όταν η οικονομία παράγει στο συνδυασμό B, η ποσότητα του αγαθού Ψ που παράγεται είναι αυξημένη κατά 80% σε σχέση με την ποσότητα του αγαθού Ψ που παράγεται στο συνδυασμό Γ.
- για να παραχθεί μια (1) επιπλέον μονάδα του αγαθού X σε μονάδες του αγαθού Ψ από το συνδυασμό A στο B, θα πρέπει να θυσιάστούν 2 μονάδες από το αγαθό Ψ.
- για να παραχθεί μια (1) επιπλέον μονάδα του αγαθού Ψ σε μονάδες του αγαθού X από το συνδυασμό Γ στο Δ, θα πρέπει να θυσιάστούν 1/8 μονάδες από το αγαθό X.

Μονάδες 5

Γ2.

α. Να κατασκευάσετε την καμπύλη παραγωγικών δυνατοτήτων (Κ.Π.Δ.) της υποθετικής αυτής οικονομίας.

Μονάδες 2

β. Να αιτιολογήσετε τις πιθανές επιπτώσεις που θα έχει στην καμπύλη παραγωγικών δυνατοτήτων (Κ.Π.Δ.) η εμφάνιση στην οικονομία ποσοστού ανεργίας 25%.

Μονάδες 2

Γ3.

α. Εάν μοναδικό κριτήριο αποτελεί το κόστος ευκαιρίας, να αιτιολογήσετε μεταξύ ποιων συνδυασμών συμφέρει την οικονομία να παράγει μια μονάδα από το αγαθό X.

Μονάδες 3

β. Κάτω από ποιες προϋποθέσεις θα μπορούσε αυτή η οικονομία να παράγει το συνδυασμό Λ, που περιλαμβάνει 800 μονάδες από το αγαθό X και 2.200 μονάδες από το αγαθό Ψ;

Μονάδες 3

Γ4.

α.

i. Με τη βοήθεια του κόστους ευκαιρίας (υπολογιστικά) να εξετάσετε αν ο συνδυασμός K ($X = 50$ και $\Psi = 4.250$) είναι εφικτός ή ανέφικτος.

Μονάδες 3

- ii. Να σχολιάσετε την οικονομική σημασία του συνδυασμού K ($X = 50$ και $\Psi = 4.250$).

Μονάδες 2

- iii. Να υπολογίσετε πόσο πρέπει να μεταβληθεί η παραγωγή του αγαθού Ψ , ώστε ο συνδυασμός K ($X = 50$ και $\Psi = 4.250$) να μετατραπεί σε μέγιστο συνδυασμό.

Μονάδες 2

- β. Να υπολογίσετε πόσες μονάδες από το αγαθό X πρέπει να θυσιαστούν, αν η οικονομία αποφασίσει να αυξήσει την παραγωγή του αγαθού Ψ από τις 2.000 στις 4.300 μονάδες.

Μονάδες 3

ΟΜΑΔΑ ΤΕΤΑΡΤΗ

Με βάση την αγοραία συνάρτηση ζήτησης του αγαθού X, η οποία είναι γραμμική, προκύπτει ο παρακάτω πίνακας.

	Τιμή (P) (σε ευρώ)	Ζητούμενη Ποσότητα (Q _D) (σε κιλά)	Συνολική Δαπάνη Καταναλωτών (ΣΔ) (σε ευρώ)	Ελαστικότητα Ζήτησης (E _D)
A	90	Q _{D(A)}	864.000	-1,5
B	P _(B)	11.200		

Η ατομική συνάρτηση προσφοράς του αγαθού X, δίνεται από τη σχέση:

$$Q_S = 600 + 4 * P$$

Δ1.

- α. Να μεταφέρετε στο τετράδιό σας τον πίνακα και υπολογίσετε τη ζητούμενη ποσότητα Q_{D(A)} καθώς και την τιμή P_(B), παρουσιάζοντας τους σχετικούς υπολογισμούς.

Μονάδες 2

- β. Να βρείτε την αγοραία συνάρτηση ζήτησης (Q_D) του αγαθού X.

Μονάδες 2

- γ. Αν το αγαθό X παράγεται από δέκα (10) πανομοιότυπες επιχειρήσεις, να βρείτε την αγοραία συνάρτηση προσφοράς (Q_{S1}) του αγαθού X.

Μονάδες 2

- δ. Να υπολογίσετε (αλγεβρικά) την τιμή και την ποσότητα ισορροπίας του αγαθού X.

Μονάδες 2

Δ2. Μια μεταβολή των τιμών (αμοιβών) των συντελεστών παραγωγής του αγαθού X είχε ως αποτέλεσμα να αυξηθεί η προσφερόμενη ποσότητα του αγαθού X, σε κάθε τιμή κατά 6.000 μονάδες.

α. Να βρείτε τη νέα αγοραία συνάρτηση της προσφοράς (Q_{S2}) του αγαθού X.

Μονάδες 2

β. Να υπολογίσετε (αλγεβρικά) την νέα τιμή και την νέα ποσότητα ισορροπίας του αγαθού X.

Μονάδες 2

γ.
i. Οι τιμές (αμοιβές) των συντελεστών παραγωγής του αγαθού X, αυξήθηκαν ή μειώθηκαν;

Μονάδες 1

ii. Να αιτιολογήσετε την απάντησή σας.

Μονάδες 3

Δ3.

α. Να υπολογίσετε την μεταβολή της συνολικής δαπάνης των καταναλωτών, εξαιτίας της μεταβολής της προσφοράς του αγαθού X.

Μονάδες 3

β. Να αιτιολογήσετε την απάντησή σας.

Μονάδες 3

Δ4. Να υπολογίσετε το έλλειμμα ή το πλεόνασμα το οποίο θα δημιουργηθεί στην αγορά του αγαθού X, στην αρχική τιμή ισορροπίας, μετά τη μεταβολή των συντελεστών παραγωγής του αγαθού X.

Μονάδες 3

ΤΑΞΗ: Γ΄ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ

ΜΑΘΗΜΑ: ΑΡΧΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΘΕΩΡΙΑΣ / ΕΠΙΛΟΓΗΣ

Ημερομηνία: Τετάρτη 8 Μαΐου 2013

Διάρκεια Εξέτασης: 3 ώρες

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΟΜΑΔΑ ΠΡΩΤΗ

A1.

- α. Λάθος.
- β. Λάθος.
- γ. Λάθος.
- δ. Σωστό.
- ε. Λάθος.

A2. β.

A3. β.

ΟΜΑΔΑ ΔΕΥΤΕΡΗ

B1. Κεφάλαιο: 4ο. Η προσφορά των αγαθών.

Σελίδες σχολικού βιβλίου: 84 & 85

Παράγραφος: 6. Μεταβολή της "προσφερόμενης ποσότητας" και μεταβολή της "προσφοράς".

Από: «Η μεταβολή στην προσφερόμενη ποσότητα ενός αγαθού αναφέρεται στη μετακίνηση κατά μήκος της ίδιας καμπύλης προσφοράς...»

Μέχρι: και το «Διάγραμμα 4.6. Μεταβολή προσφοράς»

B2. Κεφάλαιο: 4ο. Η προσφορά των αγαθών.

Σελίδα σχολικού βιβλίου: 85.

Παράγραφος: 6. Μεταβολή της "προσφερόμενης ποσότητας" και μεταβολή της "προσφοράς".

Από: «Αν ταυτόχρονα με τη μεταβολή της τιμής του αγαθού έχουμε μεταβολή και σε κάποιον προσδιοριστικό παράγοντα,...»

Μέχρι: και το «Διάγραμμα 4.7»

ΟΜΑΔΑ ΤΡΙΤΗ

Γ1.

Συνδυασμοί Ποσοτήτων	Παραγόμενες Ποσότητες Αγαθού X	Παραγόμενες Ποσότητες Αγαθού Ψ	Κόστος Ευκαιρίας Αγαθού X (σε μονάδες Ψ)	Κόστος Ευκαιρίας Αγαθού Ψ (σε μονάδες X)
A	$X_A = 0$	$\Psi_A = 4.400$		
			$KE_{X(A \rightarrow B)} = 2$	$KE_{\Psi(A \rightarrow B)} = \frac{1}{2}$
B	400	$\Psi_B = 3.600$	4	$KE_{\Psi(B \rightarrow \Gamma)} = \frac{1}{4}$
Γ	$X_\Gamma = 800$	2.000		
			$KE_{X(\Gamma \rightarrow \Delta)} = 8$	$KE_{\Psi(\Gamma \rightarrow \Delta)} = \frac{1}{8}$
Δ	$X_\Delta = 1.050$	0		

Στο συνδυασμό A, δεν παράγεται καθόλου ποσότητα από το αγαθό X, δηλαδή $X_A = 0$, εφόσον, όλοι οι παραγωγικοί συντελεστές απασχολούνται στην παραγωγή του αγαθού Ψ.

Στο συνδυασμό B, η ποσότητα του αγαθού Ψ που παράγεται είναι $\Psi_B = \Psi_\Gamma + 80\% * \Psi_\Gamma = 2.000 + 80\% * 2.000 = \dots = 3.600$, εφόσον είναι αυξημένη κατά 80% από την ποσότητα του αγαθού Ψ που παράγεται στο συνδυασμό Γ.

Εφόσον, για να παραχθεί μια (1) επιπλέον μονάδα του αγαθού X σε μονάδες του αγαθού Ψ από το συνδυασμό A στο B, θα πρέπει να θυσιαστούν 2 μονάδες από το αγαθό Ψ, έχουμε: $KE_{X(A \rightarrow B)} = 2$.

Εφόσον, για να παραχθεί μια (1) επιπλέον μονάδα του αγαθού Ψ σε μονάδες του αγαθού X από το συνδυασμό Γ στο Δ, θα πρέπει να θυσιαστούν 1/8 μονάδες από το αγαθό X, έχουμε: $KE_{\Psi(\Gamma \rightarrow \Delta)} = \frac{1}{8}$.

$$KE_{X(A \rightarrow B)} = 2 \Rightarrow \frac{\Delta \Psi_{(A \rightarrow B)}}{\Delta X_{(A \rightarrow B)}} = 2 \Rightarrow \frac{\Psi_A - 3.600}{400 - 0} = 2 \Rightarrow \dots \Rightarrow \Psi_A = 4.400$$

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ 2013

Ε_3.Αλ3Ε(α)

$$KE_{X_{(B \rightarrow \Gamma)}} = 4 \Rightarrow \frac{\Delta \Psi_{(B \rightarrow \Gamma)}}{\Delta X_{(B \rightarrow \Gamma)}} = 4 \Rightarrow \frac{3.600 - 2.000}{X_{\Gamma} - 400} = 4 \Rightarrow \dots \Rightarrow X_{\Gamma} = 800$$

$$KE_{\Psi_{(\Gamma \rightarrow \Delta)}} = \frac{1}{8} \Rightarrow \frac{\Delta X_{(\Gamma \rightarrow \Delta)}}{\Delta \Psi_{(\Gamma \rightarrow \Delta)}} = \frac{1}{8} \Rightarrow \frac{X_{\Delta} - 800}{2.000 - 0} = \frac{1}{8} \Rightarrow \dots \Rightarrow X_{\Delta} = 1.050$$

$$KE_{X_{(\Gamma \rightarrow \Delta)}} = \frac{\Delta \Psi_{(\Gamma \rightarrow \Delta)}}{\Delta X_{(\Gamma \rightarrow \Delta)}} = \frac{2.000 - 0}{1.050 - 800} = \dots = 8$$

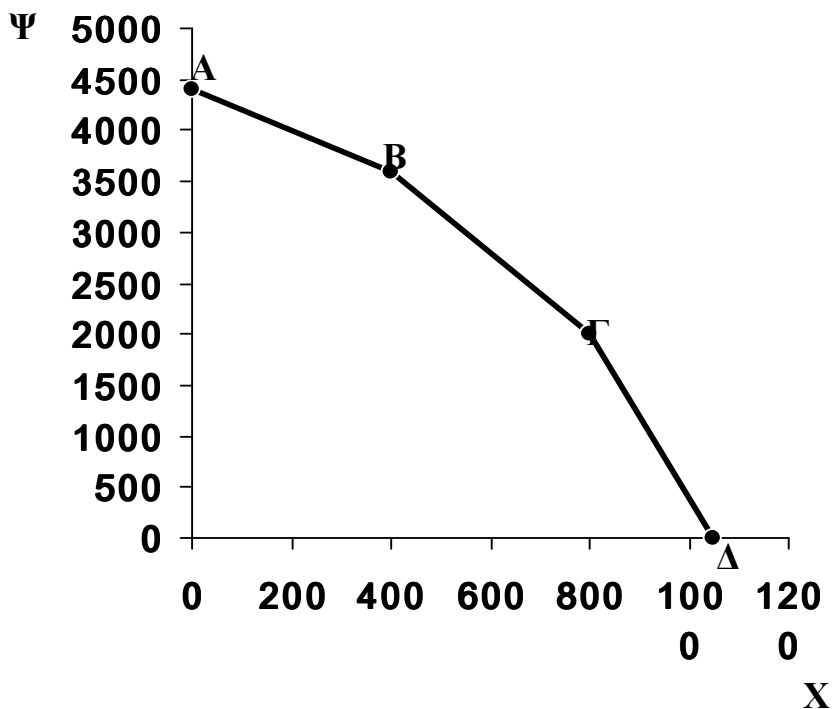
$$KE_{\Psi_{(A \rightarrow B)}} = \frac{\Delta X_{(A \rightarrow B)}}{\Delta \Psi_{(A \rightarrow B)}} = \frac{400 - 0}{4.400 - 3.600} = \dots = \frac{1}{2}$$

$$KE_{\Psi_{(B \rightarrow \Gamma)}} = \frac{\Delta X_{(B \rightarrow \Gamma)}}{\Delta \Psi_{(B \rightarrow \Gamma)}} = \frac{800 - 400}{3.600 - 2.000} = \dots = \frac{1}{4}$$

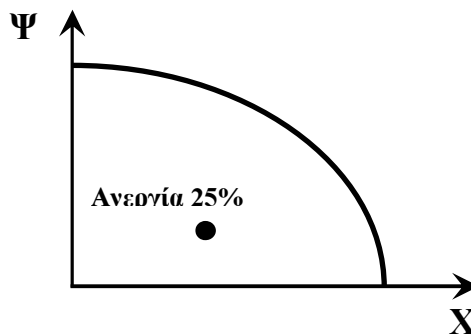
Γ2.

α.

Καμπύλη Παραγωγικών Δυνατοτήτων (Κ.Π.Δ.)

- β. Η ανεργία και κατ' επέκταση η αύξηση του ποσοστού της δεν θα έχει καμία επίπτωση πάνω στην καμπύλη παραγωγικών δυνατοτήτων (Κ.Π.Δ.) της υποθετικής οικονομίας. Η καμπύλη παραγωγικών δυνατοτήτων (Κ.Π.Δ.) δείχνει τις μέγιστες ποσότητες των δυο αγαθών που μπορεί να παράγει η οικονομία όταν απασχολεί πλήρως και αποδοτικά όλους τους παραγωγικούς της συντελεστές. Ανεργία σημαίνει, ότι η οικονομία δεν χρησιμοποιεί όλες τις παραγωγικές της δυνατότητες και ορισμένοι ή όλοι οι παραγωγικοί συντελεστές της υποαπασχολούνται. Όταν υπάρχει ανεργία η οικονομία παράγει σε ένα συνδυασμό ο οποίος βρίσκεται αριστερά της καμπύλης παραγωγικών δυνατοτήτων (Κ.Π.Δ.), δηλαδή σε έναν εφικτό συνδυασμό.

Γ3.

- α. Εάν μοναδικό κριτήριο αποτελεί το κόστος ευκαιρίας, συμφέρει την οικονομία να παράγει μια μονάδα από το αγαθό X, μεταξύ των συνδυασμών A και B, γιατί μεταξύ αυτών των συνδυασμών, για να παραχθεί μια μονάδα από το αγαθό X θυσιάζονται οι λιγότερες μονάδες από το αγαθό Ψ και συγκεκριμένα θυσιάζονται 2 μονάδες από το αγαθό Ψ.
- β. Από τον πίνακα παραγωγικών δυνατοτήτων της υποθετικής οικονομίας διαπιστώνουμε ότι για $X = 800$ η μέγιστη ποσότητα από το αγαθό Ψ που μπορεί να παραχθεί είναι $\Psi = 2.000$. Επομένως, ο συνδυασμός Λ ($X = 800$ και $\Psi = 2.200$) είναι ανέφικτος. Προκειμένου να παραχθεί ο συνδυασμός Λ θα πρέπει να μετατοπιστεί η καμπύλη παραγωγικών δυνατοτήτων (Κ.Π.Δ.) δεξιότερά του. Για να συμβεί αυτό, θα πρέπει: είτε να αυξηθούν αρκετά οι συντελεστές παραγωγής, είτε να βελτιωθεί σημαντικά η τεχνολογία παραγωγής, είτε να υπάρξει συνδυασμός των δύο παραπάνω, δηλαδή ταυτόχρονα να αυξηθούν αρκετά οι συντελεστές παραγωγής και να βελτιωθεί σημαντικά η τεχνολογία παραγωγής.

Γ4.

α.

- i. Υπολογίζουμε για $X = 50$ τη μέγιστη ποσότητα του αγαθού Ψ που μπορεί να παράγει η οικονομία:

Συνδυασμοί Ποσοτήτων	Παραγόμενες Ποσότητες Αγαθού X	Παραγόμενες Ποσότητες Αγαθού Ψ	Κόστος Ευκαιρίας Αγαθού X (σε μονάδες Ψ)
A	0	4.400	
A'	50	$\Psi_{A'}$ = ;	2
B	400	3.600	

$$KE_{X(A \rightarrow A')} = 2 \Rightarrow \frac{\Delta \Psi_{(A \rightarrow A')}}{\Delta X_{(A \rightarrow A')}} = 2 \Rightarrow \frac{4.400 - \Psi_{A'}}{50 - 0} = 2 \Rightarrow \dots \Rightarrow \Psi_{A'} = 4.300$$

ή

$$KE_{X(A' \rightarrow B)} = 2 \Rightarrow \frac{\Delta \Psi_{(A' \rightarrow B)}}{\Delta X_{(A' \rightarrow B)}} = 2 \Rightarrow \frac{\Psi_{A'} - 3.600}{400 - 50} = 2 \Rightarrow \dots \Rightarrow \Psi_{A'} = 4.300$$

Για $X = 50$ η μέγιστη ποσότητα από το αγαθό Ψ που μπορεί να παραχθεί είναι $\Psi = 4.300$. Επομένως, ο συνδυασμός K ($X = 50$ και $\Psi = 4.250$) είναι εφικτός.

- ii. Όταν η οικονομία παράγει το συνδυασμό K ($X=50$ και $\Psi=4.250$), δεν χρησιμοποιεί όλες τις παραγωγικές της δυνατότητες και ορισμένοι ή όλοι οι παραγωγικοί συντελεστές υποαπασχολούνται.
- iii. Για να μετατραπεί ο συνδυασμός K ($X=50$ και $\Psi=4.250$) σε μέγιστο, η παραγωγή του Ψ θα πρέπει να αυξηθεί κατά:

$$4.300 - 4.250 = 50 \text{ μονάδες}$$

- β. Αν η οικονομία αποφασίσει να αυξήσει την παραγωγή του αγαθού Ψ από τις 2.000 στις 4.300 μονάδες, θα πρέπει από το αγαθό X να θυσιαστούν:

$$800 - 50 = 750 \text{ μονάδες}$$

ΟΜΑΔΑ ΤΕΤΑΡΤΗ

Δ1.

α. $\Sigma\Delta_A = P_A * Q_{D(A)} \Rightarrow 864.000 = 90 * Q_{D(A)} \Rightarrow \dots \Rightarrow Q_{D(A)} = 9.600$ κιλά.

$$E_{D(A \rightarrow B)} = -1,5 \Rightarrow \frac{Q_{D(B)} - Q_{D(A)}}{P_{(B)} - P_{(A)}} * \frac{P_{(A)}}{Q_{D(A)}} = -1,5 \Rightarrow$$

$$\Rightarrow \frac{11.200 - 9.600}{P_{(B)} - 90} * \frac{90}{9.600} = -1,5 \Rightarrow \dots \Rightarrow P_{(B)} = 80 \text{ ευρώ}$$

Επομένως, προκύπτει ο πίνακας:

	Τιμή (P) (σε ευρώ)	Ζητούμενη Ποσότητα (Q _D) (σε κιλά)	Συνολική Δαπάνη Καταναλωτών (ΣΔ) (σε ευρώ)	Ελαστικότητα Ζήτησης (E _D)
A	90	Q _{D(A)} =9.600	864.000	-1,5
B	P _(B) =80	11.200		

β. $\frac{Q_D - Q_{D(A)}}{P - P_{(A)}} = \frac{Q_{D(B)} - Q_{D(A)}}{P_{(B)} - P_{(A)}} \Rightarrow \frac{Q_D - 9.600}{P - 90} = \frac{11.200 - 9.600}{80 - 90} \Rightarrow$

$$\Rightarrow \dots \Rightarrow Q_D = 24.000 - 160 * P$$

Επομένως, η αγοραία συνάρτηση ζήτησης είναι:

$$Q_D = 24.000 - 160 * P$$

γ. $Q_{S1} = 10 * Q_S = 10 (600 + 4 * P) = \dots = 6.000 + 40 * P$

Επομένως, η αγοραία συνάρτηση προσφοράς είναι:

$$Q_{S1} = 6.000 + 40 * P$$

δ.

$$Q_D = Q_{S1} \Rightarrow 24.000 - 160 * P_{(E_1)} = 6.000 + 40 * P_{(E_1)} \Rightarrow \dots \Rightarrow P_{(E_1)} = 90 \text{ ευρώ}$$

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ 2013

E_3.Αλ3Ε(α)

Επομένως, η τιμή ισορροπίας είναι:

$$P_{(E_1)} = 90 \text{ ευρώ}$$

Αντικαθιστώντας την τιμή ισορροπίας $P_{(E_1)} = 90$ ευρώ στη συνάρτηση ζήτησης, υπολογίζουμε την ποσότητα ισορροπίας:

$$Q_D = 24.000 - 160 * P \xrightarrow{P=P_{(E_1)}=90} Q_D = 24.000 - 160 * 90 \Rightarrow \\ \Rightarrow \dots \Rightarrow Q_{D(E_1)} = 9.600 \text{ κιλά}$$

Επομένως, η ποσότητα ισορροπίας είναι:

$$Q_{D(E_1)} = 9.600 \text{ κιλά}$$

Άρα, το σημείο ισορροπίας είναι:

$$E_1(P_{(E_1)} = 90 \text{ και } Q_{(E_1)} = 9.600)$$

Δ2.

α. $Q_{S2} = Q_{S1} + 6.000 = 6.000 + 40 * P + 6.000 = \dots = 12.000 + 40 * P$

Επομένως, η νέα αγοραία συνάρτηση προσφοράς είναι:

$$Q_{S2} = 12.000 + 40 * P$$

β. $Q_D = Q_{S2} \Rightarrow 24.000 - 160 * P_{(E_2)} = 12.000 + 40 * P_{(E_2)} \Rightarrow \\ \Rightarrow \dots \Rightarrow P_{(E_2)} = 60 \text{ ευρώ}$

Επομένως, η νέα τιμή ισορροπίας είναι:

$$P_{(E_2)} = 60 \text{ ευρώ}$$

Αντικαθιστώντας την νέα τιμή ισορροπίας $P_{(E_2)} = 60$ ευρώ στη συνάρτηση ζήτησης, υπολογίζουμε την νέα ποσότητα ισορροπίας:

$$Q_D = 24.000 - 160 * P \xrightarrow{P=P_{(E_2)}=60} Q_D = 24.000 - 160 * 60 \Rightarrow \\ \Rightarrow \dots \Rightarrow Q_{D(E_2)} = 14.400 \text{ κιλά}$$

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ 2013

E_3.Αλ3Ε(α)

Επομένως, η νέα ποσότητα ισορροπίας είναι:

$$Q_{D(E_2)} = 14.400 \text{ κιλά}$$

Άρα, το νέο σημείο ισορροπίας είναι:

$$E_2(P_{(E_2)} = 60 \text{ και } Q_{(E_2)} = 14.400)$$

γ.

- i. Οι τιμές (αμοιβές) των συντελεστών παραγωγής του αγαθού X, μειώθηκαν.
- ii. Επειδή η τιμή ισορροπίας μειώθηκε (από 90 σε 60 ευρώ) και η ποσότητα ισορροπίας αυξήθηκε (από 9.600 σε 14.400 κιλά) συμπεραίνουμε ότι η προσφορά αυξήθηκε. Επομένως, η αύξηση της προσφοράς προήλθε από μείωση των τιμών (αμοιβών) των συντελεστών παραγωγής του αγαθού X.

Δ3.

- α. Η συνολική δαπάνη των καταναλωτών στο αρχικό σημείο ισορροπίας, E_1 είναι:

$$\Sigma \Delta_{(E_1)} = P_{(E_1)} * Q_{(E_1)} = 90 * 9.600 = 864.000 \text{ ευρώ}$$

Η συνολική δαπάνη των καταναλωτών στο νέο σημείο ισορροπίας, E_2 είναι:

$$\Sigma \Delta_{(E_2)} = P_{(E_2)} * Q_{(E_2)} = 60 * 14.400 = 864.000 \text{ ευρώ}$$

Η μεταβολή στη συνολική δαπάνη των καταναλωτών είναι:

$$\Delta \Sigma \Delta_{(E_1 \rightarrow E_2)} = \Sigma \Delta_{(E_2)} - \Sigma \Delta_{(E_1)} = 864.000 - 864.000 = 0 \text{ ευρώ}$$

Επομένως, η συνολική δαπάνη των καταναλωτών παρέμεινε σταθερή.

- β. Για να αιτιολογήσουμε τη μεταβολή στη συνολική δαπάνη των καταναλωτών πρέπει να υπολογίσουμε την ελαστικότητα ζήτησης τόξου, μεταξύ των δύο σημείων ισορροπίας, E_1 και E_2 :

$$E_{D(E_1\hat{E}_2)} = \frac{Q_{(E_2)} - Q_{(E_1)}}{P_{(E_2)} - P_{(E_1)}} * \frac{P_{(E_1)} + P_{(E_2)}}{Q_{(E_1)} + Q_{(E_2)}} = \frac{14.000 - 9.600}{60 - 90} * \frac{90 + 60}{9.600 + 14.400} = \dots = -1$$

Εφόσον η ζήτηση είναι μοναδιαία, $|E_{D(E_1\hat{E}_2)}| = |-1| = 1$, γι' αυτό η συνολική δαπάνη των καταναλωτών παρέμεινε σταθερή.

Δ4. Για $P_{(E_1)} = 90$ ευρώ, έχουμε:

$$Q_{D(E_1)} = 9.600 \text{ κιλά}$$

$$Q_{S2} = 12.000 + 40 * P \xrightarrow{P=P_{(E_1)}=90} Q_{S2(E_1)} = 12.000 + 40 * 90 \Rightarrow \dots \Rightarrow Q_{S2(E_1)} = 15.600 \text{ κιλά}$$

Επομένως, στην αρχική τιμή ισορροπίας $P_{(E_1)} = 90$ ευρώ, στην αγορά του αγαθού X, παρουσιάζεται:

$$\text{Πλεόνασμα} = Q_{S2(E_1)} - Q_{D(E_1)} = 15.600 - 9.600 = 6.000 \text{ κιλά}$$